

TÁC PHẨM DỰ THI

sáng tác, quảng bá các tác phẩm văn học, nghệ thuật và
báo chí về chủ đề “Học tập và làm theo tư tưởng, đạo đức,
phong cách Bác Hồ, Bác Tôn” tỉnh An Giang, giai đoạn 2024 -
2025

HỌ VÀ TÊN: NGÔ LÊ THÀNH TIẾN

NGHỀ NGHIỆP: HỌC SINH

**ĐƠN VỊ: TRƯỜNG THPT HOÀ LẠC, PHÚ TÂN, AN
GIANG**

ĐIỆN THOẠI:

“ Trong ánh nắng vàng ươm của buổi sớm mai, làng quê nhỏ nơi tôi sống như bừng lên sức sống mới. Con đường làng rộng rãi, sạch sẽ với những hàng cây xanh mát rượi trải dài. Những ngôi nhà khang trang san sát bên nhau, tiếng trẻ con ríu rít cười đùa. Chẳng ai ngờ rằng, nơi đây từng là vùng quê nghèo khó, lạc hậu. Sự đổi thay ấy bắt nguồn từ tấm lòng của những con người giản dị mà phi thường – những người đã thầm lặng cống hiến cho quê hương bằng cả trái tim và tâm huyết, lấy tư tưởng đạo đức của Bác Hồ, Bác Tôn làm kim chỉ nam cho mọi hành động.

Cô Hồng, một giáo viên tiểu học đã về hưu, là người mà tôi luôn ngưỡng mộ. Gần 70 tuổi, lưng đã cong, tóc bạc phơ nhưng cô vẫn ngày ngày miệt mài dạy chữ cho trẻ em nghèo trong làng. Lớp học nhỏ đơn sơ đặt ở sân nhà cô, bàn ghế được tận dụng từ những tấm gỗ cũ. Cô bảo: “Ngày xưa Bác Hồ từng dạy ‘Vì lợi ích mười năm trồng cây, vì lợi ích trăm năm trồng người’. Mình còn sức thì còn cống hiến cho con cháu.” Ở cái tuổi gần đất xa trời, cô vẫn cặm cụi bên trang giáo án, ánh mắt sáng lên mỗi khi lũ trẻ ê a đọc bài. Đối với cô, hạnh phúc không phải là của cải vật chất mà là những đôi mắt long lanh tràn đầy hy vọng của các em.

Đám trẻ ríu rít vây quanh cô, ánh mắt sáng ngời như chứa cả bầu trời ước mơ. Cô hiểu rằng, gieo tri thức chính là gieo mầm hy vọng, là cách cô nối tiếp di sản tinh thần của Bác Hồ – người đã dành cả đời mình để đấu tranh cho quyền được học, được sống hạnh phúc của dân tộc. Cô Lan không chỉ dạy chữ, mà còn truyền cho các em đạo lý làm người, lòng yêu thương đồng bào, lòng trung thực và tinh thần trách nhiệm. Cô sống một cuộc đời bình dị mà cao quý, lặng lẽ cống hiến mà không đòi hỏi sự đền đáp.

Cách nhà cô Lan không xa, bác Minh – một cựu chiến binh vẫn hằng ngày cặm măn trên cánh đồng rau sạch của mình. Bác kể: “Học Bác Hồ ở chữ ‘liêm’ và ‘chính’, mình làm rau sạch không chỉ để nuôi gia đình mà còn muốn người dân ăn rau an toàn, đảm bảo sức khỏe.” Bác không ngại khó, tự mày mò học hỏi rồi chia sẻ kinh nghiệm với bà con. Nhờ mô hình của bác, cả làng đã chuyển đổi sang trồng rau sạch, đảm bảo vệ sinh an toàn thực phẩm và mang lại thu nhập ổn định. Giữa thời buổi kim tiền đầy cám dỗ, bác chọn cách sống giản dị, cần cù lao động, chia sẻ kinh nghiệm trồng rau sạch với bà con trong làng. Nhờ bác, cả làng chuyển đổi sang trồng rau an toàn, bảo vệ sức khỏe người tiêu dùng. Những giọt mồ hôi rơi trên thửa ruộng không chỉ tưới mát cho cây cối mà còn nuôi dưỡng những giá trị đạo đức cao đẹp của người Việt Nam

Không chỉ dừng lại ở đó, bác Minh còn tích cực vận động bà con tham gia phong trào “Toàn dân đoàn kết xây dựng đời sống văn hóa.” Nhờ sự gương mẫu của bác, xóm làng ngày càng đoàn kết, yêu thương, giúp đỡ lẫn nhau. Những buổi họp dân không còn là nơi chỉ để bàn chuyện đồng áng, mà trở thành dịp để mọi người cùng chia sẻ kinh nghiệm, học hỏi lẫn nhau cách sống đẹp, sống có ích. Bác Minh bảo:

“Bác Hồ từng dạy, đoàn kết là sức mạnh. Có đoàn kết, làng xóm mới bình yên, phát triển.”

Trong phong trào thi đua “Dân vận khéo,” cô Hoa – Chủ tịch Hội Phụ nữ xã, đã khéo léo vận động chị em tham gia tổ hợp tác may mặc tại nhà. Cô Hoa đi từng ngõ, gõ từng nhà, kiên trì thuyết phục những người phụ nữ quanh năm chỉ quen ruộng đồng hãy thử “dám nghĩ, dám làm” để nâng cao đời sống kinh tế gia đình. Cô kể cho họ nghe về tấm gương Bác Tôn – người luôn hết lòng vì công nhân lao động, để khơi gợi tinh thần tự lực, tự cường.

Nhờ sự nhiệt huyết của cô Hoa, tổ hợp tác ngày càng phát triển. Những đôi tay khéo léo đã tạo ra những sản phẩm may mặc đẹp mắt, chất lượng. Không chỉ giúp chị em có thêm thu nhập, tổ hợp tác còn trở thành nơi gắn kết tình làng nghĩa xóm, giúp đỡ nhau trong cuộc sống. Cô Hoa chia sẻ: “Mình chỉ làm theo lời Bác Hồ dạy, việc gì có lợi cho dân thì cố gắng làm hết sức mình.”

Giữa cuộc sống hiện đại đầy biến động, vẫn có những người lặng thầm cống hiến như cô Lan, bác Minh, cô Hoa – những ngọn đuốc soi sáng giữa đời thường. Họ không màng danh lợi, chỉ mong được góp phần nhỏ bé xây dựng quê hương. Họ đã sống trọn vẹn với lý tưởng cao đẹp mà Bác Hồ, Bác Tôn để lại, trở thành những tấm gương sáng ngời về lòng yêu nước, tinh thần trách nhiệm và tình yêu thương con người.

Nhìn những đứa trẻ ríu rít đọc bài bên mái hiên nhà cô Lan, cánh đồng rau xanh mướt của bác Minh, nụ cười rạng rỡ của những người phụ nữ trong tổ hợp tác của cô Hoa, tôi hiểu rằng di sản lớn nhất mà Bác Hồ, Bác Tôn để lại chính là tư tưởng đạo đức, phong cách sống giản dị mà cao đẹp, là lòng nhân ái và niềm tin mãnh liệt vào sức mạnh của nhân dân. Họ đã và đang tiếp nối ngọn lửa lý tưởng của Bác Hồ, Bác Tôn bằng những hành động nhỏ bé nhưng đầy ý nghĩa. Họ đã chọn sống cho đi, sống vì cộng đồng. Và chính họ đã trả lời cho câu hỏi về ý nghĩa cuộc đời bằng chính cuộc đời của mình – một cuộc đời đáng sống, đáng trân trọng và đáng noi theo.

Những con người ấy, bằng tình yêu quê hương đất nước, bằng sự kiên trì và nỗ lực không mệt mỏi, đã và đang thắp lên ngọn lửa niềm tin, lan tỏa tinh thần sống đẹp trong cộng đồng. Họ chính là minh chứng sống động nhất cho sự trường tồn của tư tưởng, đạo đức, phong cách Hồ Chí Minh, Tôn Đức Thắng – những giá trị vĩnh cửu làm nên hồn cốt của dân tộc Việt Nam.

